

**Azad
Qaradərəli**

barışmış, hətta qucaqlaşib ayrılmışdıq.

Sabir vətənpərvər, ürekliliyi olan idi. Pambığa gedəndə bir dəfə üstümüzdə hücum çəkən yerli

90-cı illərin qanlı-qadali hadisələri Sabirdən yan ötmədi. Nəbi danışır ki, xalq hərəkatı başlayan kimi onun aktiv iştirakçılarından oldu. Müstəqilliyimiz bərpa edildəndən az sonra milli qüvvələ-

naktalarının kökü kəsilməyincə mən heç bir vəzifə tutmaq istəmirəm” cavabını vermişdi.

Könüllü cəbhəyə gedən bu gənc müəllim, az keçmədi ki, Fizuli rayonu-

banında dəfn edirlər. Necə qışkırdımsa, səsim batdı, neçə saat dilim tutuldu.

Məzarı Şəhidlər Xiyabanındadır. Ruhu şad, yeri qu tükü olsun!

Gəncəvi danışdı ki, Sabir şəhid olandan sonra Əngəxarana getdim. Ailəsində oldum, oxuduğu məktəbə baş çəkdim. Şəhid Sabir Əhmədov adına Əngəxaran kənd məktəbinin həyətində daşa dönmüş Sabir – dostumun büstü qarşıladı məni. Qəlbim fərəhlənsə də, onun yoxluğu qəlbimi ağrıtdı.

Bəli, 82-ci qrup Vətən uğrunda döyüşlərdə öz şəhidini verdi.

Mən isə doğma rayonum Zəngilan-dan, kəndim Qaradərədən qaçqın düşüb Bakıda məskunlaşanda tələbə yoldaşlarımla Sabirin Şəhidlər Xiyabanındakı məzarını ziyarət etdim.

Nə yazıq ki, mənim bir çox əlyazmalarım kimi şəkil albomları da işğal zonasında qalmışdı. Ona görə Sabirin şəkilini bu yazı üçün tələbə yoldaşlarımla Nəbi, Gəncəvi və Qəlibə Cahandarovadan istədim. Sağ olsunlar, bir çox şəkillərimizi göndərdilər, baxıb duyğulandım. Sabirin buradakı şəkilini də onların göndərdiklərindən seçmişəm. Yaraşığı, boy-buxunlu Sabir qardaşımız şəkildə döndü. Ailə qurmadığı üçün övlad yadigan da yoxdur... Bir təsəllim var: şəhid qardaşımızın döyüşdüyü, qanını axıtıldığı Qarabağ torpağı qəhrəman ordumuzun sayəsində düşmən əsarətindən azad edilib.

Deyirlər, şəhid ruhlan qanlarını tökdükləri yerlərə daha çox üz tuturlar. Yazın ki, Sabirin də ruhu orada – azad Qarabağdadır. Yeni ünvanın – şəhidlik mərtəbənə qutlu olsun, qardaşım!

Şəhidlik mərtəbəsi

(Tələbə yoldaşımız, şəhid qardaşımız Sabir Əhmədovun xatirəsinə)

1972-76-cı illərdə keçmiş V.İ.Lenin adına APİ-nin (indiki ADPU) dil-ədəbiyyat fakültəsinin 82-ci qrup tələbəsi olan bizlər qarşıda necə bir təlatümlü dövrün olacağını heç ağılmıza da gətirməzdik. Sov.İKP tarixindən, elmi kommunizmdən, siyasi iqtisaddan dərslər deyən müəllimlərimizin at oynatdığı zamanlardan 20-25 il ötməmiş SSRİ dağıldı və o qədar müəllimlərin tarixi də, kommunizmi də künlə-kün oldu. Bizlər isə hələ də bir rayonda, yaxud Bakının hansısa məktəblərində müəllim işləyirik, balalanımıza dilimizi, ədəbiyyatımızı öyrədirdik.

Qrup yoldaşlarımızdan biri şamaxılı Sabir haqqında ayrıca danışmalıyam. Əhmədov Sabir Ağaqardaş oğlu 1954-cü ildə Şamaxının Əngəxaran kəndində doğulmuşdu. Bir il yataqxanada bir otaqda qalmışdıq. Yaxşı qarmon çalmaq vardı. Elə bu qarmon çalmasına görə aramızda bəzən inciklik olardı. Mən dərslərimi oxuyanda Sabir qarmon çalardı. Mən bəzən gecələr dərslər oxuyanda, yaxud oturub hekayə yazanda işıqları yandırdığıma görə buna da o etiraz edərdi. Bir-iki dəfə aramızda dadsız olay olsa da, sonradan

uşaqlarla vuruşmaqdan çəkinməmiş, onların qaçmasına səbəb olmuşdu. Daha çox tələbə yoldaşlarımızdan Gəncəvi və Nəbi ilə oturub-durar, uca səslə danışar, gülüşünün sədası uzaqdan eşidilirdi.

Sabirle yataqxanada qalanda gizlicə nə isə yazdığını görürdüm. Artıq mənim hekayələrim çap olunmağa başlamışdı və bunu o da bilirdi. Bir dəfə dedim ki, bilərəm, nəse yazırsan, amma tez də gizlədirsən. Niyə? Biz ədəbiyyat fakültəsində oxuyanların hamısının bu və ya digər dərəcədə istedadı olur, yazdıqlarını mənə göstərə bilərsən. İstəsən, səni tanıdığım redaksiyalara apara bilərəm. Çiyinnini çəkib, “ala, yox ala, eyibdi, mən yazmıram... sadəcə... qeydlərim var...” dedi. Amma hiss etirdim ki, yazır, üzə çıxartmağa ürək eləmir.

Sabir həm də sözü şax deyən uşaq idi. Heç kimdən çəkinməz, hətta müəllimlərlə də sözü çəpləşərdi.

rin hakimiyyətlə gəlişi hamı kimi Sabiri də sevindirirdi. Hətta ona Binəqədi rayonunda maarif şöbəsinin müdiri vəzifəsi təklif olunanda “Qarabağda eməni daş-

nun Qacar kəndində gedən döyüşlər zamanı qəhrəmancasına həlak oldu. Nəbi deyir ki, bir axşam televizora baxanda gördüm ki, Sabiri Şəhidlər Xiy-